

Eindreflectie

Leerlingen begeleiden, vind ik plezant. Ik hoop dat ik de leerlingen structuur heb kunnen bijbrengen omtrent plannings maken, leren leren,... . Ik ben ervan overtuigd dat ik iets verwezenlijkt heb met de leerlingen. Aanvankelijk waren de leerlingen iets minder geïnteresseerd omdat ze het belang van de huiswerkbegeleiding niet inzagen. Maar daar heb ik proberen beetje bij beetje verandering in te brengen. De leerlingen werkten in het algemeen goed mee. Maar er waren ook momenten dat het minder vlot verliep;

wanneer de groep uit 4 leden bestond, was dit teveel. Ik had de groep minder goed in de hand, omdat je moeilijk je aandacht aan iedereen tegelijk kunt geven. Ik heb dit proberen op te lossen door de volgende keren de mensen uit een zelfde klas samen aan het werk te zetten. Zo kreeg ik kleinere groepjes die meer geneigd waren mee te werken. Maar zeer optimaal was het nog steeds niet. Ik ben ervan overtuigd dat 4 mensen begeleiden minder resultaat oplevert dan **2 mensen begeleiden**. Volgens mij is dit logisch want je kunt meer aandacht geven aan 2 leerlingen apart dan aan 4 leerlingen apart.

Ik had ook het gevoel dat de leerlingen die regelmatig afwezig waren, zich minder inzetten voor de huiswerkbegeleiding. Ze ridiculiseerden vaak het hele gebeuren. Bij die mensen heb ik extra de nadruk gelegd op het belang van een goede planning te hebben voor de examens, leren leren, leren schematiseren en orde en netheid. Aanvankelijk had een persoon er geen oor naar, maar toen ik zei dat hij later in de problemen zou komen met zijn baas als hij taken niet uitvoert, stond hij toch even stil bij zijn gedrag- althans mijn indruk-.

Ook belangrijk te vermelden was **mijn houding tegenover de leerlingen**. Als begeleider vond ik dat de leerlingen mij met de voornaam mochten aanspreken. Maar de school had dit liever niet. Uiteraard schikte ik mij daar naar toe. Ik nam een positieve houding aan, stond open voor wat de leerlingen zeiden en hielp hen direct wanneer ik kon. De leerlingen hadden dit graag en dit uitten de meesten in respect. Maar ik merkte wel dat ik iets te 'braaf' was. Ik had me bij het eerste contactmoment, de kennismaking, open opgesteld en ik denk dat de leerlingen dan beseffen dat ik niet snel kwaad zal worden. Als zij dat in het achterhoofd houden bij de volgende contactmomenten, is het uiteraard niet abnormaal om eens te zien hoe ver ze kunnen gaan met je. Op ongepast gedrag trad ik in eerste instantie vrij kalm op. Een berisping moest het doen. Ook gaf ik aan waarom het gedrag ongewenst was en gaf ik een alternatief voor dat gedrag.

Dit is hoe het in de theorie omschreven staat hoe het moet. Dit is allemaal goed en wel, maar in de **praktijk** is het soms anders: soms moet je kordaat optreden terwijl je een boze blik geeft. Anders kunnen de leerlingen met je voeten beginnen spelen en verlies je niet alleen je gezag maar ook je geloofwaardigheid naar de leerlingen toe.

Algemeen kan ik stellen dat ik tevreden ben met het resultaat. Het zou het me gemakkelijker gemaakt hebben als ik maar 2 leerlingen te begeleiden had in plaats van 4. Met 2 leerlingen kun je meer resultaat hebben dan met 4.

Ook zou ik de volgende keer me in het begin 'strenger' opstellen om zo steeds meer een open houding aan te nemen. Dit zal ervoor moeten zorgen dat de leerlingen nog beter zullen meewerken. Ik zal die manier van aanpakken ook eens toepassen tijdens de stagelessen.